

Ninni Lehtniemi
Oxfordin yliopisto
2015–2016

Loppuraportti

Opiskelin lukuvuoden 2015–2016 Oxfordin yliopiston Reuters-instituutissa. Vuoden aikana tein tutkimusprojektin moniammatillisten tiimien yhteistyöstä digijournalismissa. Työssäni käsittelen haasteita, joita eri kulttuureista tulevat ammattilaiset kohtaavat tehdessään yhteistyötä, ja parhaita käytäntöjä niistä selviämiseen.

Stipendiaattiohjelmaan kuului kolme seminaaria viikossa. Niistä yksi käsitteli toimittajan työtä ja sen muutosta, toinen mediaa ja politiikkaa. Kolmas oli suosikkini eli se, jossa puhuivat stipendiaatit itse. Opin ehkä eniten uutta journalismista kurssikavereiltani, jotka olivat eri puolilta maailmaa, esimerkiksi Afganistanista, Syyriasta, Kiinasta, Turkista, Fidžistä ja Kašmirista. Monen kotimaassa sananvapaustilanne ja toimittajien työolot ovat kammottavat. Oli kiinnostavaa kuulla, miten he kaikista huolimatta tekevät työtään. Toinen antoisa puheenaihe olivat digimurrokseen liittyvät kokeilut ja kokemukset. Itse kerroin seminaarivuorollani kokemuksistani co-creation-projekti Oma Olivia tuottajana ja siitä, mitä tämä hanke opetti toimitukselle lukijayhteisön rakentamisesta ja palvelemisesta. Jatkoimme usein seminaarien jälkeen keskusteluja journalismista ja maailmasta Oxfordin viihtyisissä pubeissa, ja toivon että ystävytemme säilyy pitkään.

Reuters-instituutin luentojen lisäksi kävin muun muassa kaupunkitutkimuksen, naistutkimuksen ja Oxford Internet -instituutin luennoilla. Jälkimmäisessä osallistuin syksyllä maisteriopiskelijoille tarkoitettuun luentosarjaan yhteiskuntatieteiden teorioista ja internetistä. Oli kiehtovaa palata takaisin opiskeluaikaisiin teorioihin ja pohtia niiden valossa digitalisaation tuomia nopeita, käynnissä olevia muutoksia. Oxfordissa ei ole varsinaista kirjoittajakoulutusta, mutta onneksi löysin Life Writing -keskuksen, jossa tutkitaan elämäkertakirjoittamista. Keskuksessa luennoivat ansioituneet elämäkertakirjoittajat, usein persoonallisella ja filosofisella tyyllillä. Osallistuin myös keskuksen järjestämään draamankirjoitustyöpajaan. Vuoden kohokohtiin kuuluivat Oxford Martin Schoolin tulevaisuustutkimusluennot, jotka käsittelivät ihmiskunnan haasteita, kuten öljyriippuvuutta, ilmastonmuutosta, väestön vanhenemista ja avaruuden asuttamista.

Osallistuin myös tilaisuuksiin, jotka käsittelivät ajankohtaisia aiheita, kuten brexitiä ja pakolaiskriisiä. Lisäksi Oxford tarjosi mahdollisuuden fanittaa luennoilla sellaisia tyyppejä kuin Gloria Steinem, Nicholas Stern ja Buzz Aldrin. Reuters-instituutti ei tarjoa käytännöllistä opetusta, joten perehdyin muun muassa podcastien sekä mobiilivideoiden tekoon ja koodauksen perusteisiin yliopiston atk-keskuksen järjestämällä kurssilla.

Aloitin tutkimuksen tekemisen hyvissä ajoin syksyllä. Ylivoimaisesti eniten aikaa ja energiaa vei haastateltavien löytäminen. Britannia on huomattavasti hierarkkisempi yhteiskunta kuin Suomi, joten tutkimushaastattelun saaminen vaati usein sitä, että joku, mielellään korkeassa asemassa oleva, ihminen pyysi haastattelua puolestani tai antoi minulle suosituksen. Sain työni käytännössä valmiiksi jo ennen pääsiäislomaa, joten minulla oli runsaasti aikaa matkustella Britanniassa ja nauttia Oxfordin keväästä. Osallistuin polkujuoksukisoihin Doverissa ja Pembrokshiressa, tein kiertomatkan Skotlannissa, vierailin ystäväni luona Bristolissa, Birminghamissa ja Pariisissa ja tutustuin Lontooseen.

Suuri osa vapaa-ajastani kului Green Templeton Collegen soutujoukkueessa. Laji oli minulle uusi, ja siihen perehtyminen fyysisesti ja henkisesti haastavaa. Treenejä oli usein kahdet päivässä, ensimmäiset aamukuudelta. Tämän hulluuden kautta tutustuin collegen jatko-opiskelijoihin, joista monista tuli ystäviäni. Kurssikavereideni tavoin soutukaverini olivat kotoisin kaikkialta maailmasta. He opiskelivat muun muassa lääketiedettä, genetiikkaa, antropologiaa ja ekologiaa. Osa työskentelee nobelistien johtamissa laboratorioissa. Treeneissä, leireillä ja soutujoukkueen illanvietoissa pääsin kurkistamaan huippuyliopisto-opiskelijan arkeen. Soudin myös collegen

joukkueessa neljissä eri kisoissa, mikä Oxfordin yliopiston parhaiden ja kummallisimpien perinteiden kokemista.

Stipendiaattivuosi ajoittui urallani vaiheeseen, jossa tarvitsin tuumaustaukoa. Vain kaksi kuukautta ennen lukuvuoden alkua työpaikkani Olivia-lehti lakkautettiin, ja koko toimitus irtisanottiin yt-neuvotteluissa. Juuri nyt näyttää siltä, että Oxfordin-vuoteni muodosti eräänlaiset pitkät, haikeat jäähyväiset journalismille. Siitä huolimatta ammennan uusissa työtehtävissäni varmasti pitkään ideoita ja innostusta täällä oppimistani asioista ja tapaamistani ihmisistä. Kiitän Helsingin Sanomien Säätiötä tästä unohtumattomasta vuodesta Oxfordissa.

Oxfordissa 9.6.2016